

²**Térj meg, Izrael, Istenedhez, az ÚRhoz, mert bűnöd miatt buktál el!**

³Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal, amikor megtértek az ÚRhoz, ezt mondjátok neki: **Bocsáss meg minden bűnt, és fogadd szívesen, ha ajkunk gyümölcsét áldozzuk neked!** ⁴Assíria nem segít meg minket, lóra sem ülünk többé. Nem nevezük többé Istenünknek kezünk csinálmányát. **Csak nálad talál irgalmat az árva.**

⁵**Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom.**

⁶Harmat leszek Izraelnek: virágozik majd, mint a liliom, gyökeret ver, mint a Libánon fája. ⁷Ágai szétterülnek, ékes lesz, mint az olajfa, és illatos, mint a Libánon. ⁸Újra Isten oltalmában fognak élni, gabonát természetnek, virágoznak, mint a szőlő, híresek lesznek, mint a libáni bor. ⁹Efraimnak semmi köze többé a bálványokhoz. **Én meghallgatom, és tördöm vele.** Olyan vagyok, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod gyümölcsödöt.

¹⁰Aki bölcs, belátja ezeket, aki értelmes, az megérti. Mert egyenesek az ÚR útjai, az igazak járnak rajtuk, a vétkesek elbuknak rajtuk.

Kedves Testvéreim!

Advent első vasárnapja van. Tegnap, ahogy készültek az adventi koszorúk a gyülekezeti teremben egyre inkább rám nehezedett az előttünk álló időszak súlya. Hát elkezdődött. 24 nap és itt a karácsony. Ideje elkezdni készülni. Díszbe öltöztetni a lakást, környezetünket. El kell kezdeni a takarítást, és készülni, hogy minden rendben történhessen. 24 nap rohanás. Elszámolni a pályázatokkal, készülni a karácsonyi műsorra, megjelenni rendezvényeken, udvariassági köröket futni, mert ez illik.

De tudom, hogy ebben a 24 napban, nem csak a lelkész számára áll 24 helyett 48 órából egy nap, hiszen a munkahelyeken az év végi zárások mellett a mikulás és karácsonyi ünnepek, a határidős feladatok ellátása, és számtalan egyéb teendő következik, amelyekhez szintén hozzájárul, hogy egy kicsit besegítsünk az angyalkák, és legalább egy adag mézeskalács kerüljön az ünnepi asztalra. A nagyszülők feladata is növekedhet ilyenkor, és van olyan is, aki csak azért pörög fel az ünnepek előtt, mert körülötte mindenki más sertepertél. Adventi vásárok, hólapátolás, sorban állások, és még sok minden más, ami ilyenkor hozzá tartozik az életünkhöz.

De valóban erről szól az advent? Nem felejték el valamit, amikor arra koncentrálok, hogy minden kötelező ki legyen pipálva a listámon?

Ad ventus domini – Az Úr eljövele. A mai vasárnap címadó igéje: Királyod érkezik hozzád!

Tehát nem én hajtok, nem én vagyok aktív, hanem Isten az. Ahogyan Túrmezey Erzsébet egyik versében írja:

Most nem sietek,

most nem rohanok,

most nem tervezek,

most nem akarok,

most nem teszek semmit sem,

csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Az adventi időszak, ahogyan az oltárterítő lila színe is mutatja, bűnbánati, böjti idő. A lecsendesedés, az Isten előtt való megállás ideje. Ez szöges ellentétben van azzal, amit általában gondolunk erről az időszakról.

Ma Isten igéje pedig éppen erre hívja fel a figyelmet. Nem is akárhogyan. Hóseás próféta könyve az Ószövetség egyik, legmegdöbbentőbb írása.

Valamikor Kr.e. 750 és 720 között működött Hóseás próféta, II. Jeroboám király uralkodása alatt, amikor Izrael országa virágzásnak indult, az ország jobban teljesített, legalább is mindenki ezt gondolta, egy valakit kivéve. Isten a prófétán keresztül felhívja a népet, a vezetőket, a király figyelmét: *paráználkodik ez az ország, hátat fordít az ÚRnak.*

A 4. fejezetben ezt olvassuk: ¹Halljátok meg az ÚR igéjét, Izrael fiai! Pere van az ÚRnak az ország lakóival, mert nincs igazság, nincs hűség, és nem ismerik Istent az országban. ²Esküdjöznék és hazudoznak, ölnek, lopnak és paráználkodnak, betörnek, és vérontás vérontást ér! [...] Megbüntetem utaiért, megfizetek neki tetteiért. ¹⁰Esznek majd, de nem laknak jól, paráználkodnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az URat, nem ügyelnek rá. ¹¹Paráznaság, bor és must elveszi az észet. ¹²Népem a fától kér tanácsot, és a bot ad neki kijelentést. A parázna lelkület tévelygésbe visz, paráználkodik Istenük tisztelete helyett.

Hóseás idejében Izrael lakói meg voltak győződve róla, hogy helyes úton járnak. Élték a hétköznapi, megszokott életüket, nem túl fényűzően, de azért békességben. A politikusok próbálták egyensúlyozni az Asszír és az egyiptomi birodalom között, hogy egyikhez, hol másikhoz fordulva segítségért. És jött is a segítség, persze nem ingyen. Mindeközben folyt az áldozatbemutatás is a jeruzsálemi templomban, tehát Isten sem szólhat semmit, ő is jóllakhatott. Hóseás könyve döbbenetes. A prófétának, hogy mondanivalóját alátámassza, feleségül kell vennie egy prostituáltat. Gómertől aztán három gyermeke születik. Az elsőt egy vérontás helyéről Jezeélnak kell neveznie, a másik kettőnek pedig a „Nem népem” és „Nincs irgalom” neveket kell adnia. Isten elveti a népet és nem irgalmaz neki, mert az elfordult tőle. És a parázna nő elhagyja férjét, és újra prostituált lesz. De Hóseásnak ismét utána kell mennie és befogadnia, mert Isten is így szereti népét. Utána megy, és nem veti el teljesen, megkegyelmez neki, visszafogadja, mert szereti.

Álljunk meg egy kicsit. Most ne siessünk, ne rohanjunk. Gondolkozzunk el mi is, hogy hol tart az életünk. Mi akik az Isten közelében vagyunk. Ne másokra, a társadalomra mutogassunk, hanem mi vizsgáljuk meg magunkat. Én Hokker Zsolt, vizsgáljam meg magamat Isten színe előtt. Nem voltam-e hűtlen, engedetlen, rest... - ahogy Luther tanítja.

De igen az voltam. Mert a sajátomat fontosabbnak tartottam. Mert azt gondoltam, hogy majd akkor lesz jó minden, ha én elintézem. Mert nem mertem rábízni magamat, szeretteimet, mindenemet.

²Térj meg, Izrael, Istenedhez, az ÚRhoz, mert bűnöd miatt buktál el!

Térj meg, keresztyénség, evangélikusság, budafoki gyülekezet, Hokker Zsolt az ÚRhoz, mert bűnöd miatt buktál el! Nem mások hibája az ami veled történik.

Minden nap elhangzik egy mondat a családunkban: Dani, ne futkozz zokniban a parkettán, mert el fogsz csúszni. És mit tesz Dani? Rohangál. Kicsit erőteljesebben is rászólunk, erre ő mosolyog és még gyorsabban szalad. A harmadik figyelmeztetés már úgy szól: állj meg azonnal, és vegyünk fel cipőt. És elsősülöttünk széles vigyorral orcáján általában elesik, beveri, megüti, és sír. És jön a vigasztaló ölelésért, és pusziért, amit természetesen meg is kap.

De nemcsak Dani ilyen, én is ugyanezt csináltam, és mások is. Mert az ember ilyen. Jó érzés zokniban szaladni, amíg nem történik semmi, aztán feltesszük a kérdést: miért engedi Isten. Miért van szenvedés, halál. Hogyan engedheti meg? És jönnek az élet nagy kérdései. Pedig a válasz ott van: bűnöd miatt buktál el.

Mi a bűn? A bűn nem az, hogy elesünk. A bűn az, hogy nem figyelünk oda a figyelmeztetésre, nem az elsőre, hanem a sokadikra sem.

Királyod érkezik hozzád! Valóban Isten uralkodik a te életedben? Tényleg övé az irányítás az életed minden egyes része felett?

Térj meg! Fordulj vissza Istenhez. Add át az uralmat ismét neki. Bíz rá magad!

Annyira kedves mai alapigénk következő gondolata:

³*Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal, amikor megtértek az ÚRhoz, ezt mondjátok neki:*

Isten elmondja, hogy mit kell mondani, amikor visszatérünk, amikor megszólítjuk őt:

Bocsáss meg minden bűnt, és fogadd szívesen, ha ajkunk gyümölcsét áldozzuk neked!

Először is a bocsánatkérés. Nem tettekkel, hanem szavakkal. Nem áldozathozattal, hanem kimondott szóval. Kimondani, hogy bocsánat sokszor nehezebb, mint jóvátenni valamivel, valamijen ajándékot adni. Bocsánatot kérni és megvallani, hogy amit mi gondoltunk az nem helyes. ⁴*Asszíria nem segít meg minket, lóra sem ülünk többé. Nem nevezzük többé Istenünknek kezünk csinálmányát.*

Izrael népe három módon csalta meg Istent: segítségért fordult Asszíriához. Amikor kiderül, hogy Asszíria nem segít: Egyiptomba mentek. Mindeközben faragott szobrokat imádtak istenként, az élő Isten helyett. És mi kiben, miben bízunk? Saját leleményességünkben? Családunkban, kapcsolatainkban, orvosunkban, a csillagok állásában, a politikusok jó döntéseiben, a bankszektorban, pályázatokban? ***Csak nálad talál irgalmat az árva.***

Meg kell vallanunk Istennek, hogy nem ő volt az életünk Ura. És ő adja a megoldást:

⁵***Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom.***

A megoldás tehát csupán az, hogy odafordulok Istenhez, a többit ő elvégzi. Kigyógyít a hűtlenségből. Tehát nem nekem kell elhagynom a bűnt, én nem is tudom ezt megtenni magamtól. Isten adja a megoldást.

A következőkben ezt néhány természeti képpel szemlélteti, ezekhez szükséges némi magyarázat ⁶*Harmat lesznek Izraelnek: virágozik majd, mint a liliom,* - Izrael száraz évszakában nem volt ritka, hogy fél évig nem volt csapadék, ekkor a reggeli harmat az életet jelentette. A kép jelentése tehát: Isten életet ad.

...gyökeret ver, mint a Libánon fája. ⁷*Ágai szétterülnek, ékes lesz, mint az olajfa, és illatos, mint a Libánon.* ⁸*Újra Isten oltalmában fognak élni, gabonát termesztenek, virágoznak, mint a szőlő, híresek lesznek, mint a libáni bor.* ⁹*Efraimnak semmi köze többé a bálványokhoz.*

Libánon hegyeinek csúcsai a később Asszír fogságba került nép életében fontos szerepet tölthettek be. Ezek voltak amik utolsó képként beleégtek az emlékezetünkbe országukról, földjükről. És a reménység, hogy ezeket látják majd meg először, amikor Isten visszavezeti őket. Isten életet ad, kézen fog és hazavezet.

Én meghallgatom, és törődöm veled. Olyan vagyok, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod gyümölcsöd.

Az örökzöld ciprus, az ókor szent fája, amelyet elpusztíthatatlannak, az örökkévalóságig tartónak vélték, amelyet a tűz sem bír megégetni. Adventben, karácsonykor a fenyőfa ennek mintájára áll a lakásokban. Nem csupán egy szép dekoráció, hanem Krisztus szimbólum. Az élet fája, amely elől el lettünk zárva, de amely kapu Jézus születésével újra kitarult. A fenyő tüskéi és kereszt alakú ágai emlékeztetnek Jézus golgotai keresztyére. Arra az áldozatra, amelyet nem mi hozunk, hanem Isten hozott értünk. Mert szeret bennünket. Mint szülő a gyermekét, és hazavár.

Advent azt jelenti eljövétel. Isten eljött, emberré lett. Az advent nem várakozást jelent, hiszen már nem kell várnunk, csak rátekintenünk. Szintén Hóseás írja: ¹*Jöjjetek, térjünk meg az ÚRhoz, mert ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket.* ²*Két nap múltán életre kelt, harmadnapra föltámaszt bennünket, és élünk majd előtte.* ³*Ismerjük hát meg, törekedjünk megismerni az URat! Eljövetele biztos, mint a hajnalhasadás, eljön hozzánk, mint az őszi eső, mint a tavaszi eső, mely megáztatja a földet.*

Fogadjuk meg Turmezey Erzsébet tanácsát: most ne siessünk, most ne rohanjunk, most ne tervezzünk, most ne akarjunk. Ne tegyünk semmit sem, csak engedjük, hogy szeressen az Isten.

Ha azt szeretnénk, hogy a világ jobb legyen körülöttünk, nekünk kell jobbra válnunk, ez pedig csak akkor megy, ha megtérünk, ha átadjuk az uralmat Istennek az életünkben. Új egyházi évben ismét csak ez lehet a mi köszöntésünk: BÚÉK – Bíz újra életed Krisztusra!